

NANUŚ (1) *sb m*

V sg nanusiu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pieszczotliwie o ojcu:

Szereg: »tatu abo nanusiu«: dźiatki w ktorych ma być co męskiego/ do rozgi ábo trzciny fie vćiekáią/ ábo ládá trzałkę w ręce biorą y do Oycá mowią. Oto tym Tátu/ ábo Nánuśiu/ zábiję tego co cię bił: á to go ták bić będę. CzechRozm 237v.

Cf [NANNA]

TK